

MİMARİ YARIŞMA: Mimari yarışmalar, belirli bir jüri tarafından tanımlanan "şartname" ile farklı yöntem ve programlarda, mimarların bireysel ya da ekip olarak birbirleriyle yarıştıkları bir ortamı oluşturmaktır. İşverenin, üreticiyi doğrudan seçtiği ilişkilerin (siyasi, ekonomik vb.) aksine yarışma yoluyla mimarlık, özgür bir platformda herkese eşit uzaklıkta bir rekabet ortamı yaratmak için iyi bir fırsat olarak algılanır. Fakat yarışma süreçleri her zaman bu kadar şeffaf bir alan olabilir mi? Daha yarışma ilan edilmeden, yarışmayı düzenleyecek kurumun (özellikle büyük kamusal yapılarda ilgili idarenin) kendi hassasiyetleri belirlemeye başlar. Bunu -yarışma sürecinin en subjektif etkeni olarak- jüri seçimi ve şartnamenin yazılma biçimi gibi süreçler takip eder. Yani bir mimarlık yarışması, ilan edildiği andan itibaren sınırsız ve herkese eşit uzaklıkta olma özelliğini yitirmeye başlar. İşe biraz da yarışmayı kazanma çabası eklenince -ki bu bir rekabet durumunun doğal sonucudur- katılımcı ekipler kendilerini "istenilen projeyi sunma" çabasıyla karşı karşıya bulurlar. Ve baştan ayağa krizde olan bir ülkede binlerce yeni mezun ve işsiz mimar, yarışma ortamını, kendilerini tanıtmanın ve kurtarmanın tek yolu olarak algılamaya başlar. Mimarlık yarışmaları amacını yitirir. Bir sahne kurulur. Mimarlar oynar, izler ve eleştirir (*Berkayhan Soybor*).

Görsel: <https://bit.ly/2SSkX0G>

